

Het Randstedelijk Mannenkoor

Opricht 1 juli 2000 en heeft een neutraal karakter

Bestuur: Voorzitter	Henk van Merriënboer	0181- 646574
Secretaris	Cor Spiering	0181-619192
2e Secretaris	Cees Brons	010-5910804
Penningmstr.	Heerco Steen	0181-626333
Com. PR	Peter Stok	0181-217130
Com.Eventen	Ton Kooren	0181-216654

Dirigent: Arjan Breukhoven - 010- 4211882

Erelid: Cees Brons en Ton Kooren

Repetities: Iedere donderdag om 19.30 uur in 'De Kern',
Eikenlaan 2, Spijkenisse, 0181-612800.

Contributie: € 11,00 per maand.; over te maken per eerste van de
maand op ABN-AMRO bank nr. 56.71.07.795 van
Het Randstedelijk Mannenkoor te Spijkenisse.

Kleding: **Formeel:** Zwarte smoking, wit smokingoverhemd, lange
zwarte sokken, zwarte schoenen.
Informeel tenue: koorvest, wit overhemd,
koorstropdas, donkere broek (geen spijkerbroek).

Concertmap: Voor concerten en andere uitvoeringen.
Tegen betaling van een borg van € 7.00 in
bruikleen te verkrijgen bij Arie van der Stelt. Bij
het verlaten van het koor kan de map worden
ingeleverd en wordt de borgsom terug betaald.

Redactie: Ger Buitink en Roel Korpershoek
Interviews: Peter Hoevenaars
kopij naar: gbuitink@chello.nl

Website: www.randstedelijkmannenkoor.nl

INHOUD

1	Colofoon
2	Inhoud
3	Van de voorzitter
5	Van de redactie
6	Wij feliciteren
7	Benefiet voor muziekver.
9	CD opname Hoflaankerk
11	Hallo, mag ik mij even voorstellen
14	Van Sjanghai naar Rotterdam
20	Op bezoek in Leiden
22	Een reactie op het Benefietconcert
24	Zeemansverhalen
28	Wat elk koorlid zou moeten weten
35	Trio Russian Consort
36	Weetjes
37	Lach van de dag
38	Speels ABC van de koormuziek
39	Agenda

Van de voorzitter

Zo langzaam maar zeker merk ik bij velen van u dat we toe zijn aan de CD-opname. Vooral het vele herhalen en het slijpen aan de door ons op de CD te zetten stukken knaagt aan de factor geduld. Ook bij mezelf bemerk ik met enige regelmaat een onrustig gevoel als we wéér een deel moeten herhalen waarvan ik vind dat het goed 'zit'. Als Arjan dan aangeeft dat het nog niet rijp is voor opnamen, zal ik erin moeten berusten dat hij luistert met het oor van de deskundige. En dat is hij, naar mijn stellige overtuiging. Dan gaan we maar weer opnieuw aan de slag.

Tegelijkertijd heb ik dan ook weer bewondering voor jullie als trouwe bezoekers van de repetities. Iedere keer maar weer zijn we met grote aantallen aanwezig. Dit getuigd van inzet en van de wil er iets moois van te maken. Ik neem derhalve diep mijn hoed af voor alle betrokkenen.

Ik heb me laten influisteren dat we na de CD-opnames een heerlijke doorstart zullen maken. Ik maak u met deze opmerking waarschijnlijk nieuwsgierig en dat is de bedoeling ook. De maand juni wordt genieten voor een ieder van ons die van zingen houdt. Wat mij betreft niet aan dovenmansoren verteld. Kom het meemaken !!!

Afgelopen week heb ik in het voorwoord bij de repetitie mijn bewondering uitgesproken aan het adres van de Jubileum-

commissie. Jammer dat op dat moment niemand van die commissie aanwezig was. Vandaar dat ik het nog maar eens herhaal.

Kijkend naar alle activiteiten die ontplooit zijn en nog ontplooit gaan worden is een compliment op zijn plaats. Later in dit jubileumjaar zullen we hier nog verder op terugkomen.

Eén ding wil ik er nog wel even uitlichten. De aanschaf van een nieuw smokingjasje. Het heeft heel wat voeten in de aarde gehad, maar het is toch gelukt. Ik kijk nu al uit naar ons jubileumconcert op 25 september alwaar wij te bewonderen zullen zijn in de 'nieuwe' outfit.

Tenslotte nog dit. We zetten met z'n allen de schouders er onder. Met nadruk op allen, omdat (zoals een oud chinees gezegde verluidt) veel handen nog steeds licht werk maken. Stel ons als bestuur daarom niet teleur en loop niet weg voor enige (lichte) arbeid. We zijn allemaal lid van hetzelfde koor en hebben allemaal het beste voor met dit koor.

Ik kijk uit naar een geweldige viering van ons jubileumfeest, waarvan ik hoop te zeggen tijdens de nieuwjaarsreceptie van 2011, dat we met z'n allen er iets moois van hebben gemaakt. (wederom met nadruk op.....)

Henk van Merriënboer

Van de redactie

Het voorjaar is nu niet bepaald een periode geweest waar een ieder van zijn of haar tuin of andere vrije tijd bezigheden heeft kunnen genieten. Wat was het koud voor de tijd van het jaar. Hopelijk komt daar de komende weken verandering in. Over koud gesproken. De redactie was op uitnodiging van Ton Kooren een dagje mee gevaren op de Fortuna. Een uitvoerig verslag van deze koude dag staat in deze Randverschijnselen. Het is en blijft nog steeds moeilijk om de koorleden aan het schrijven te krijgen. Gelukkig zijn er nog leden, die aan onze oproep gehoor geven. Het is niet de bedoeling dat Randverschijnselen een boekje is met advertenties van onze sponsors. Ook zij vinden het leuk om iets over het rand gebeuren van het koor te lezen. Gezien de reacties van sommige koorleden vindt men de rubriek "Hallo, mag ik mij even voorstellen" leuk om te lezen. Ook dit keer heeft iemand een leuk stukje ingestuurd met het verzoek om dit met een anagram naam te vermelden. Rest ons nog te vermelden dat het volgende nummer de laatste van dit seizoen zal zijn. Dus mannen als jullie nog wat te vertellen hebben doe het dan in dit nummer. Veel leesplezier!

Het laatste nummer van Randverschijnselen van dit seizoen zal op 24 juni 2010 verschijnen. De sluitingsdatum voor kopij is zaterdag 13 juni 2010.

Wij feliciteren:

Op:	wordt:	jaar:
29 mei	Jack Kop	80
30 mei	Arie van Sintmaartensdijk	67
6 juni	Andries Vonk Noordergraaf	64
12 juni	Hans Bremer	68
14 juni	PietMijderwijk	61
24 juni	Geert Dijkhuis	80

Allemaal alvast van harte gefeliciteerd en een fijne verjaardag toegewenst.

BENEFIET VOOR MUZIEKVERENIGING HÜRTH

MOOI CONCERT MET (TE) WEINIG PUBLIEK

Het affiche voor het benefietconcert op vrijdag 23 april in de Dorpskerk te Spijkenisse zag er veelbelovend uit met het Trio Russian Consort, de muziekvereniging TOGIDO en Het Randstedelijk Mannenkoor. Desondanks kon het niet bijster veel Spijkenissers verleiden om die mooie lenteavond naar het centrum van hun stad te komen. De kerk bleef derhalve voor de helft leeg, hetgeen de uitvoerenden er niet van weerhield om er een mooie luisterrijke voorstelling van te maken.

Het publiek liet het enigszins afweten, maar dat gold bepaald niet voor de leden van HRM. Zij kwamen met zo velen, dat er bijna niet voldoende ruimte was op het door de opbouwploeg keurig geïmproviseerde podium. Met wat passen meten vond iedereen toch een plaatsje. Het inzingen verliep vlot en zonder problemen. Dat bleek in het verdere verloop van de avond de juiste opmaat voor een uitstekende koorprestatie. Het koor was duidelijk gemotiveerd. De mannen wilden de concertgangers en vooral hun eigen dirigent laten horen, dat zij heel veel opgestoken hadden van het eindeloos repeteren voor de Cd-opname. Het eerste blokje met 'Domine, salvam fac', 'Tebe Pojem' en 'Kolj Slawjen' stond als het bekende huis. Daarna bleef het koor geconcentreerd presteren op een goed niveau. Het was duidelijk, dat iedereen er plezier in had om goed voor de dag te komen. Arjan ging helemaal mee in die golf van enthousiasme. Met gebaren en mimiek lukte het

hem om de puntjes op de 'i' te zetten. Het publiek waardeerde de koorprestaties telkens met langdurig applaus. Het meeste applaus kreeg het koor na het 'Wolgalied'. Dat applaus moest echter wel worden gedeeld met het Trio Russian Consort, dat de sfeervolle begeleiding verzorgde.

TOGIDO EN TRIO.

Naast HRM waren er natuurlijk nog TOGIDO en het Trio Russian Consort. Aan de muziekvereniging was de eer gegund om het concert te openen. De muzikanten deden voor hun zustervereniging vanzelfsprekend hun uiterste best. Met hun prachtig uitgevoerde melodieën maakten ze indruk. De door de tamboers getrommelde nummers zullen de kenners zeker hebben bekoord. Het professionele Trio Russian Consort zorgde zonder twijfel voor de muzikale hoogtepunten van de avond. Wat dat betreft zette het Concerto Grosso in a-moll van Antonio Vivaldi aan het begin van het concert de toon.

Aan het eind van het concert verzorgde TOGIDO een heerlijke uitsmijter met de 'William Bluehart March'. Daarna kwamen de bij een dergelijk concert kennelijk onvermijdelijke en langdradige speeches; compleet met de kussen van de Henk van Merriënboer. Deze avond waren die voor de pianiste van het Trio Russian Consort.

Ondanks het niet overweldigende aantal bezoekers bleek het concert toch nog vijftienhonderd euro te hebben opgeleverd. De voorzitters van HRM en TOGIDO mochten dit mooie bedrag overhandigen aan een vertegenwoordiger van de Duitse muziekvereniging. Na een fotosessie waren de slotakkoorden van het concert voor HRM. De uitvoering van 'The Battle Hymn of the Republic' bevestigde nog eens de goede vorm van het koor.

Peter Hoevenaars.

CD opname

Hoflaankerk

We hebben er een aardige tijd naar toe gewerkt: de cd opname op 2 en 3 juni aanstaande. Hoe gaat zoiets en is zoiets spannend?

Voordat, jullie er als leden zijn, zal reeds het één en ander worden opgenomen op 2 juni. Er zal een solo van Marco Bakker op komen als ook een tweetal instrumentale stukken. We willen een sterk afwisselende cd hebben en naast ons veelzijdige repertoire staan er dan ook een drietal extra afwisselingen op, extra leuk.

Eerst zorgen we ervoor dat we lekker opgesteld staan in de kerk. Zodoende dat we elkaar en de begeleiding goed kunnen horen, en dat we de dirigent kunnen zien. Dan zingen. Tijdens het eerste half uur/driekwart uur zal het geluid worden ingeregeld. Er staan een bos aan microfoons in de kerk die stuk voor stuk moeten worden ingeregeld zodat we straks zo optimaal mogelijk ons zelf kunnen beluisteren, thuis of in de auto. Hier gaat altijd even tijd in zitten, maar "met passen en meten wordt de meeste tijd versleten" toch? Tijdens het inregelen zal ik zo nu en dan even weglopen om te luisteren of het goed is, wat ik ook tijdens de opname doe. Natuurlijk kan niet iedereen mee, dat kan nu eenmaal niet. Maar soms is het wenselijk om alles even terug te kunnen horen.

Dan gaan we echt beginnen. Op de eerste avond hopen we toch 7 à 8 nummers te kunnen opnemen. Meestal gaat het

zo dat er een nummer in zijn geheel wordt gezongen, wellicht twee keer. Dan zien we wel welke stukjes beter kunnen en die nemen we dan apart op en die stukjes, soms maar één maat, worden er in de studio later tussen geplakt, waar je overigens niets van kunt horen. Gaat er eens iets fout: absoluut geen zorgen, want we doen het gewoon nog een keer. En reken maar dat er best wel eens iets fout gaat, we zijn mensen, wat de musici overigens ook zijn...! En dat is nu juist het relaxte van een cd opname: gaat er iets fout, jammer dan, gewoon nog een keertje, het is geen concert, daar mag niets fout, dus een concert is eigenlijk spannender dan een cd opname.

Nadat we onze 2 avonden gehad hebben, komt het grote werk. Het tekstboekje moet worden geschreven en samengesteld, de volgorde moet worden bepaald. Alle opnames moeten worden teruggeluisterd en de beste stukjes uitgezocht. Dit duurt meestal één à twee weken: gewoon thuis in mijn studeerkamer, koptelefoon op en selecteren en soms zoek je een speld in een hooiberg. Dan komt er een eerste montage in de studio in Nijkerk. Meestal lukt dat in één dag. Daarna alles secuur naluisteren, foutjes eruit halen en dan weer monteren. Dan krijg ik een cd'tje van de eerste montage en daarna zal ik de strijkers inspelen. Als dat klaar is zal weer een montagesessie in de studio plaatsvinden om die strijkers in te voegen waarna de eindmontage plaatsvindt. Dan moet alles weer zeer secuur worden nageluisterd. Dan pas kan de cd geperst worden. Dit zal in Oostenrijk gebeuren en zal een week duren.

Wat betreft de opname: lekker zittende kleding, zorg ervoor dat je sleutels geen herrie kunnen maken, sterker nog, zorg ervoor dat tijdens de opname het zo stil mogelijk is, alleen de muziek moet klinken. Verder is tijdens beide avonden ook een pauze dus is er ook ruimte om even wat te drinken of te eten.

Ik wens jullie allemaal twee onvergetelijke avonden toe. En vooral: geniet ervan!!!

Groetend,

Arjan.

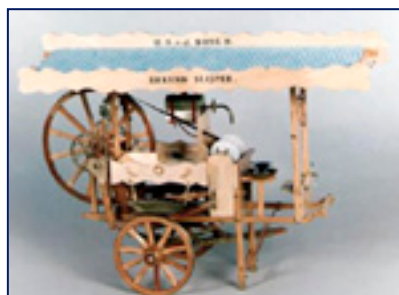
HALLO, MAG IK MIJ EVEN VOORSTELLEN.

Mijn naam is Herman van den Bosch. Toen ik voor het eerst het levenslicht aanschouwde, was ik niet zo groot als dat ik nu ben. Ik woog nog geen 6 pond en was maar 46 cm lang. Maar er is toch een lengte van 187 cm uit voort gekomen. Na de lagere school wilde ik graag beeldhouwer worden, maar aangezien er het geld daarvoor ontbrak, ging ik naar de ambachtsschool om daar opgeleid te worden voor timmerman. Op mijn 14^e jaar moest ik gaan werken en het salaris (in die tijd sprak men van loon) was toen 2,50 gulden.

In die tijd brak ook de oorlog uit en dat was bepaald geen fijne tijd. In 1945 ging ik bij een meubelfabriek werken, maar na een jaartje moest ik in dienst en werd ik op transport gezet naar Indonesië, waar ik 2 jaar ben geweest. Na mijn terugkomst weer terug naar dezelfde fabriek, waar ik enige jaren heb gewerkt. Daarna ben ik bij het openbaar vervoer terecht gekomen waar ik tot mijn pensioen heb gewerkt. Gezien mijn achtergrond als timmerman hou ik

veel van knutselen met hout en heb zodoende heel wat miniatuur wagentjes gemaakt.

Verder hou ik ook nog van puzzelen. Een andere hobby is panfluit spelen en hoe ik ertoe gekomen ben om daarmee te beginnen verteld het volgende verhaal.

Jaren geleden ben ik met mijn vrouw naar het eiland Kreta op vakantie geweest. Er waren toen nog niet van die grote hotels en de strandjes waren er nog klein. Men kon toen nog onder afdakjes langs het strand gaan zitten. Deze afdakjes waren gemaakt van bamboe stengels. Toen werkluide dakjes kwamen repareren vroeg ik of de stukjes die overbleven mocht hebben en dat was goed. Met mijn zakmes heb ik toen de eerste pijpjes gesneden en er kwam zowaar nog geluid uit ook toen ik er op blies. Na nog een paar van die pijpjes op maat gesneden te hebben en geluisterd of de tonen een beetje zuiver waren heb ik er nog enkele afgesneden en toen had ik een octaafje bij elkaar. Thuis gekomen ben ik ze aan

elkaar gaan lijmen en toen ik er een eenvoudig liedje op kon blazen, heb ik later toch maar een goede panfluit gekocht. Een ster ben ik nooit geworden, maar ik heb er heel wat leuke uurtjes mee gespeeld. Wist u dat in de Griekse Mythologie Pan een bos-en-herdersgod is. Hij was de zoon van Hermes en een nimf en had bokkenpoten, horens en een staart.

Spelend op zijn herders(pan) fluit kon hij plotseling te voorschijn springen en panische schrik veroorzaken.

Zo nu weten jullie het een

en ander van mij.

Ik hoop, dat ik nog jaren lang een goed koorlid van Het Randstedelijk Mannenkoor mag en kan zijn.

Allemaal de hartelijke groeten van,

Herman van den Bosch.

VAN SJANGHAI NAAR ROTTERDAM

Na een reis van zeven weken kwam de TRANSHELF van de firma Dockwise uit Willemstad N.A. aan in Rotterdam met wel een heel bijzondere lading. De redactie was ooggetuige van de aankomst.

Vrijdag 7 mei 2010. De wekker gaat wat vroeger af dan normaal. Na het gebruikelijke ochtend ritueel even naar het weerbericht kijken. Wat wordt het vandaag droog of regen? De voorspelling is niet bepaald hoopgevend. Nou ja, we zien wel. Om half acht rijd ik bij Roel voor de deur om hem af te halen. Bestemming Noordzeeweg staat inmiddels in mijn TomTom. Want vroeg in de morgen nadenken of je wel goed rijdt laat ik liever aan Tante Truus over. Ja, zo noem ik de stem in mijn TomTom. Het ritje ging voorspoedig en aankomst was vroeger dan gepland. Dus maar even wachten in de auto want daarbuiten stond een straf koud windje. Na tien minuten toch maar even kijken of het vaartuig er al ligt. En inderdaad het bleek de "Fortuna" te zijn. Dus maar snel inschepen want de temperatuur nodigde niet

bepaald uit tot langer buiten blijven staan. Inmiddels kwamen nog meer gasten aangelopen. Enige tijd later zagen wij onze gastheer Ton Kooren om de hoek komen. Aan boord gekomen was zijn eerste reactie "zo zijn jullie er al"?

Ja, ja wij waren inderdaad een beetje vroeg, maar beter zo dan te laat. Het bedienend personeel was druk bezig met het serveren van koffie en een lekker plakje cake. Zo iets gaat er wel in op de vroege ochtend. Intussen kwam iemand met ons kennis maken. "Goede morgen, ik ben Sjoerd de Meer, van het Maritiem Museum uit Rotterdam" Zijn missie was om het transport op de gevoelige plaat vast te leggen. Het is de bedoeling om het transportmiddel en zijn lading in een klein schaalmodel te vervaardigen en dit in het museum aan de bezoekers te tonen. Zeer interessant. Inmiddels kwam ik ook in gesprek met een afgevaardigde van Smits Machinefabriek uit Capelle a/d IJssel. Zij hadden voorheen het bedrijf in Krimpen (menig koorlid zal zich dit nog wel herinneren, omdat wij daar voor een bedrijfsleider, die met de Vut ging hebben gezongen) maar daar zijn zij uit hun jasje gegroeid. "Wij gaan een drukke tijd tegemoet, want na deze 4 schepen komen er nog veel meer" zei Harry. Bij navraag aan Ton hoe hij van achteren heet, zei Ton "ik ken hem alleen bij zijn voornaam?" Ik vroeg hem enkele details van het schip wat de komende tijd bij zijn werf afgebouwd zal worden.

De *Vinotra 10* want zo heet deze tanker, heeft een lengte van 135 meter en een breedte van 22,80 meter. Het schip is voorzien van een scheldehuid (zie plaatje)

Dit geeft het schip een goede bescherming bij een eventuele aanvaring. De constructie is bedacht door de heer Ir. J.W.L.Ludolph, die in 2002 plotseling is overleden. De Koninklijke Schelde Groep heeft in samenwerking met TNO en een aantal andere bedrijven in 1998 en 2000 botsproeven op het Hollands Diep uitgevoerd. De resultaten hiervan waren zeer goed. Na de proeven is het ontwerp gepatenteerd en na uitgebreid onderzoek door classificatiebureaus is er toestemming gegeven voor de bouw van het 1ste schip met deze zgn. Scheldehuid, de gastankduwbak **Chemgas 20**.

Botsproeven

Op 9 juli 1998 werden de eerste proeven uitgevoerd. Een stuk Scheldehuid met de afmetingen van 8 meter bij 1,5 meter werd aan een ponton gelast. Een oud tankschip, **Nedlloyd 32**, werd voorzien van een bulb op de voorsteven. De opzet was er op gericht om te kijken hoe goed de Scheldehuid bestand was tegen aanvaringen en werd speciaal gekeken of de waterdichtheid van de huid gewaarborgd zou zijn. Het motortankschip ramde de testscheepshuid met een snelheid van ca. 20 km/u. Bij de 1 ste botsproef bleek er een flinke indeuking te zijn, maar geen doorboring van de huid. Vervolgens werd direct een 2 de botsproef uitgevoerd, waarna de huid nog steeds waterdicht was.

Met de bouw van deze grote tankschepen lijkt begonnen aan een doorbraak in de tankvaart. Ook het bedrijf *Vinotra* laat het grootste binnenvaart bunkerschip **Vinotra 10** bouwen die eveneens wordt voorzien van een Scheldehuid. Dit schip gaat met de afmetingen 135 mtr. bij 22,80 mtr. en een laadvermogen van ca. 12.000 ton het grootste bunkerschip van nu, mts. **Vlissingen**, ruimschoots voorbij. Naast deze twee schepen blijken er harde opdrachten te zijn voor de bouw van nog 7 tankschepen met Scheldehuid.

De **Vinotra 10** wordt dus het grootste binnenschip dat tot nu toe is gebouwd. Door de toepassing van de Scheldehuid kan het schip toe met 18 ladingtanks.

Normaal gesproken zouden 36 tanks nodig zijn. Met de nieuwe supertankschip speelt **Vinotra** in op de verwachte groei van de bunkermarkt. De **Vinotra 10** wordt in Nederland afgebouwd en moet eind 2010 klaar zijn. Het heeft drie motoren van elk 1850 pk. Het schip is zo gebouwd dat het aan de voor en achtersteven een vluchtroute heeft. Veiligheid staat nummer 1 op de lijst. Om het schip te kunnen vervoeren op de Tranship moest een stuk van het achterschip apart vervoerd worden. Op de foto staat dit gedeelte boven op het bovenste schip.

Bij aankomst in de Waalhaven wordt dit eraf gehaald en bij de werf Niehuis & van den Berg – Heyplaat eraan gelast. Daarna gaat het naar de werf in Capelle a/d IJssel voor verdere afbouw.

Een klein wereldje

Intussen was er een klein uur verstreken dus tijd om eens even te gaan zitten. Op zoek naar een tafel riep Ton Kooren ineens "hey jongens, kom er gezellig bij zitten" Aan zijn tafel zaten nog twee heren. Ik ken die man ergens van, dat gezicht heb ik meer gezien? En terwijl de raderen in mijn hoofd op volle toeren begonnen te draaien zegt Ton ineens "mag ik jullie even voorstellen", dit is de broer van Gerard van den Engel" Maar goed dat ik mijn eigen tanden nog heb, want mijn gebit zou pardoos op tafel gevallen zijn. "Maar natuurlijk" was mijn eerste reactie, als twee druppels water" De raderen in mijn hoofd kwamen tot rust.

"Wie is Gerard van den Engel"vroeg Roel. "O, die heeft voorheen bij ons gezongen in het koor, hij zat op de stoel waar nu Jack Kop zit" "En wie bent u?" vroeg ik aan de andere heer aan tafel. "Ik ben de buurman van Van Hamburg aan de Elementenweg, maar ik woon er niet meer. Ik woon nu in die flat aan de Hongerlandsedijk, je weet wel die flat waar die zwarte doos bovenop staat. Mijn huis staat er niet meer. Binnen niet al te lange tijd, gaat ook het huis van Van Hamburg plat" "Aangenaam" zei ik en we keuvelden nog een tijdje verder. Wat is de wereld toch klein.

Ballerina

Intussen kregen wij te horen dat het schip de monding van de waterweg binnen kwam. Dus tijd om je warm aan te kleden en naar buiten te gaan. Bijna iedereen aan boord (ca.80 personen) had wel een camera in de aanslag. Het schip had nog steeds een flinke snelheid en binnen enkele minuten konden wij de lading bewonderen. De kapitein van de Fortuna deed zijn uiterste best om iedereen de gelegenheid te geven om de mooiste plaatjes te schieten.

Als een ballerina danste het schip om de reusachtige carrier heen. Het is en blijft een machtig schouwspel om dit reusachtige schip met zijn lading als een kano door het water te zien glijden. En dan te bedenken dat dit 7 weken een speelbal had kunnen zijn van een woeste zee. Maar de chinezen hebben een pracht stukje stuwwerk geleverd. Alles stond zo vast als een huis.

Na ongeveer een half uurtje meegevaren te hebben werd het schip langs de landtong van Rozenburg afgemeerd. Inmiddels had de brigade van de Fortuna een heerlijke rijsttafel klaar gezet.

Na het koude avontuur buiten was dit een tongstrelende verwarming voor ons bijna onderkoelde lichaam. Iedereen liet het zich bijzonder goed smaken en ook wij konden na afloop zeggen: "het was een zeer geslaagde dag en hadden dit beslist niet willen missen"

Klokslag 13.30 uur meerde de Fortuna af aan het oranje steiger tegenover het C.I.S. gebouw in Rozenburg. Na een hartelijk afscheid van Ton genomen te hebben, reden wij voldaan terug naar Spijkenisse.

De Redactie.

ps. binnenkort komt een uitvoerige foto reportage op onze website te staan.

Op bezoek in Leiden.

Deze week waren mijn vrouw en ik op bezoek in Leiden. We zouden onze zoon naar Schiphol brengen omdat hij voor zijn werk naar Engeland moest. We hadden besloten om op de terugweg Leiden aan te doen.

Leiden is een leuke stad met tal van bezienswaardigheden maar die lieten we even voor wat ze waren. Het was koffietijd, dus de plaatselijke La Place binnengestapt en heerlijk koffie gedronken – V&D heeft immers altijd goede koffie nietwaar? –.

Het was niet druk, logisch want het was een doordeweekse dag. Aan het raam was nog een tafeltje vrij met uitzicht over de stad .

Terwijl we onze koffie dronken keek ik eens goed naar het tafeltje waar we aanzaten .
"Massief eiken" zei ik tegen mijn vrouw "en nog goed gelijmd ook"
Wat voor eiken zou het zijn vroeg ik me af;
Amerikaans, Slavonisch of misschien wel

Japans. Een tafeltje verderop begon een stel met een klein kind op dit vroege uur aan een biertje. Ik keek weer naar mijn tafeltje, het zou bij ons in de tuin ook goed staan, ongeacht waar het eiken vandaan kwam.

Buiten stond er een flauw zonnetje en waaide er een frisse wind. In deze universiteitsstad tref je natuurlijk (of moet ik

zeggen helaas) ook Blokker, C&A en de Hema aan (V&D had ik reeds genoemd), wat dat betreft is iedere Nederlandse plaats hetzelfde.

Maar er zijn meer leukere dingen om te zien zoals bijvoorbeeld de hofjes, de Waag en de Lakenhal. De moeite van een bezoek is de St. Pieterskerk, waarvan de bouw begon in het jaar 1121. De kerk is vernoemd naar de beschermheilige van de stad. Het is een zakelijk en sober ingericht gebouw, waar voorbereidingen werden getroffen voor een tentoonstelling rondom het thema tweede wereldoorlog. Ook de Hooglandse of St. Pancraskerk uit de 15^e eeuw is de moeite van het binnenlopen waard. Daarnaast zijn er tal van leuke grachten met bruggetjes en fraaie gevels te bewonderen.

Museumliefhebbers onder ons kunnen in Leiden hun hart ophalen; er zijn meerdere musea (o.a. dat van Oudheden, Volkenkunde etc.)

Rood verroest

Gezien de frisse wind en de schrale zon besloten we een bezoek aan een terras op het water deze keer over te slaan. Het is duidelijk te zien dat Leiden een stad van studenten is. In iedere straat of steeg, langs iedere gracht of bij iedere kroeg zie je een grote diversiteit aan gestalde fietsen, al dan niet rood verroest, wel of niet op slot, met of zonder voor- of achterwiel.

Al wandelend waren we inmiddels bij de prachtige Korenbeurs gekomen. Duidelijk waren hier de klanken van "You raise me up" te horen, waar ze precies vandaan kwamen weet ik niet. Mijn gedachten gingen onmiddellijk naar ons koor, wij zingen dit prachtige nummer immers ook? Aanstaande donderdag gaan we fijn weer repeteren voor de CD opname en zingen we lekker even niet I'm gonna walk of Funiculi Funicula.

Ari de Bont.
bariton

Een reactie op het *Benefietconcert* in de Dorpskerk

De laatste tijd ben ik blij als ik de repetities kan bezoeken van het koor. Dit komt door omstandigheden waarop ik hier niet verder in ga. Het mee doen aan de concerten etc. heb ik mede hierdoor voorlopig in de ijskast gezet. Gelukkig ging deze (de ijskast)voor mij die bewuste vrijdagavond onverwachts open en kon ik na aanvankelijk nee te hebben ingevuld toch deelnemen aan dit concert. Gelukkig maar want het was een fijne avond ondanks het geringe bezoek en de beperkte ruimte voor het koor mede door de goede opkomst van de Koorleden. De toegift het Wolga lied riep bij mij de herinneringen op die ik in het volgende verhaaltje zal trachten te verwoorden.

Mijn ouders speelden in de oorlog in een bandje met mandolines , gitaren en accordeon. Je moet dan denken aan de Kilima Hawaiiens en geïnspireerd door de later maar inmiddels overleden Koordirigent P Struik (Westlands Mannenkoor etc.) Ik ben in december 1941 geboren en heb dit musiceren onbewust mee gemaakt Waarschijnlijk wel geïnspireerd hierdoor want ik ben ook later accordeon gaan leren spelen (leraar op Pernis Hr. P Struik) maar als bij zo velen dit niet geoptimaliseerd zodat ik, nu ik een keyboard heb moeite heb met de kruizen en de mollen en ik voor me zelf meestal in een eenvoudige zetting veel dingen naspeel (het keyboard kan veel invullen) zodat het toch nog wat wordt. Zo ook het Wolga lied.

Van mijn ouders heb ik van uit hun tijd nog muziek boeken en in één van die boeken, je raadt het al staat de muziek met Hollandsche tekst van Het Wolga lied in een niet al te moeilijke zetting en met behulp van You Tube en Rebroff kan ik er nu aardig uitkomen.

Ik heb een foto gemaakt van het muziek stuk en als het lukt wordt het bij dit verhaaltje afgedrukt. In het boek staan nog meer stukken van uit die tijd zo als Ketelbinkie, Hotsjek Hotsjek, Dansende Vingers etc. Allemaal in Folio uitgave originele stijl. Kostte toen 65 cent per uitgave. Wanneer iemand geïnteresseerd is wil ik je ze altijd tonen. Zo zie je maar wat zo'n avond kan oproepen.

Groetend,
Ap Strijdhorst - 2e Tenor

DE KROON

We lagen in de haven van Incheon Zuid Korea omstreeks 1987 een lading graan te lossen voor zover ik me kan herinneren, het was een mooie zonnige dag en ik was druk doende met het onderhoud en voorbereidingen in de machinekamer voor de komende reis.

Incheon is (en was) één van de grotere zeehavens van Korea indertijd ongeveer 1 á 1,5 miljoen inwoners.

De telefoon ging en er kwam een verzoek van de agent of ik naar mijn hut wilde komen. Daar was de agent met het ver-

zoek of ik mijn uniform wilde aantrekken om bij de burgemeester op het stadhuis te verschijnen om daar een cadeau aan de zeelieden in ontvangst te nemen.

per limousine

De kapitein was op dat moment niet te vinden, spoorloos ergens in de stad en er was haast bij want het moest die middag plaats vinden dus moest ik dat maar even doen.

Er lagen zeker 60 schepen binnen maar het moest speciaal een Nederlands koopvaardijstaf officier zijn die het cadeau in ontvangst kon nemen. Ik dacht nou dan moet dat maar en werd na het optuigen per limousine in vliegende vaart naar het stadhuis vervoert. Aan weerszijde van mij zat een man in mijn oor instructies te toeteren in slecht Engels waar ik niets van begreep of verstond, ik dacht, ik zie wel wat er gaat gebeuren. Op een soort Binnenhof aangekomen werd het portier geopend en daar viel ik bijna uit mijn werk van schrik, er klonk trompetgeschal er werden orders geschreeuwd en het leek wel of het hele Koreaanse leger daar in de houding werd gecommandeerd.

Een heel leger witgehelmden militairen met alles er op en eraan. Ik werd naar binnen geloodst langs o.a. een vaandel en na een saluut aan het vaandel naar een zaaltje geleid alwaar ongeveer een stuk of 15 officieren van het leger, brandweer, politie etc. aanwezig waren allen gezeten in een halve cirkel rond een bureau waar achter de burgemeester.

Ik werd na eerst voorgesteld te zijn aan burgemeester Jai Chang Lee naar één van de fauteuils geleid om daar plaats te nemen en af wachten wat er verder zou gebeuren.

Er werd één en ander besproken wat ik niet kon verstaan, ik beheers de Koreaanse taal n.l. niet.

Na enige tijd werden we naar een zaal geleid waarna er op het toneel een ceremonie plaats vond waarbij diverse officieren en manschappen gedecoreerd werden en onderscheiden met een medaille, eerst in groepen van meerdere personen, later per persoon.

Als laatste moest ik op komen en kreeg ik uit de handen van de burgemeester en onder luid applaus van het publiek een kroon overhandigd.

Het is een replica van de "Öld Silla Crown" uit de 5de-6de eeuw een "National Treasure" (Nationale schat) op halve grote gemaakt van bladgoud en versierd met halfedelstenen. Door de agent werd me verteld dat deze kroon een gift was van het Koreaanse volk aan de zeelieden, hij is onvervreemdbaar, ik mag hem dus niet weggeven of verhandelen en als ik dat toch zou doen dan zal er een vloek op mij rusten en mij veel ongeluk brengen.

Terug aan boord vertelde ik wat me was overkomen,maar niemand geloofde me, ze dachten dat ik die kroon als souvenir gekocht had.

Prinsesje

In de bar die avond werd er nog smakelijk om gelachen en werd ik min of meer in de maling genomen met mijn sterke verhalen.

De T.V. stond aan om naar het nieuws te kijken en daar werd ook het fragment van de overhandiging van de kroon aan de zeelieden uitgezonden, het was niet te verstaan (Koreaans) maar de beelden spraken voor zich..

Later kreeg ik de foto's die in de pers hadden gestaan opgestuurd van de agent.

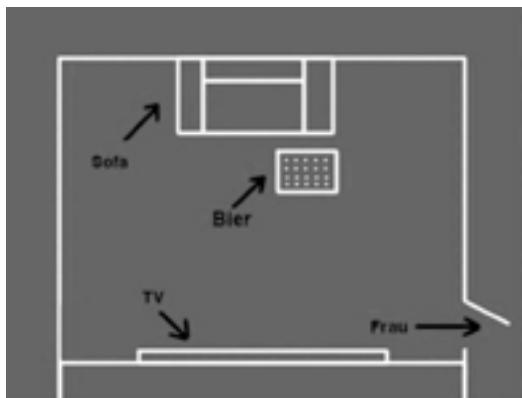
De kroon staat al die jaren hier bij mij thuis, mijn kleindochters wilden hem graag opzetten als ze prinsesje speelden, iets wat ik helaas niet toe kon staan.

Ik ben niet bijgelovig, maar zal nooit onder een ladder doorlopen altijd op ongeverfd het ongeluk afkloppen en zeer zeker niet de kroon verhandelen.

Jaap Roos.

Wij hebben de opstelling al klaar voor het WK Voetbal.

Het is allemaal niet zo moeilijk

De Redactie

Wat elk koorlid zou moeten weten

Koortradities

te laat komen

Afspraken na komen is (helaas) tegenwoordig niet zo gewoon meer. Iedereen zal wel eens een reden hebben om niet op tijd op de repetitie aanwezig te kunnen zijn. Maar het is dan toch een kleine moeite om dat van te voren even te melden. Zelfs bij een plotselinge verhindering is het altijd nog mogelijk om even iemand te bellen. Dit lijkt kinderachtig, maar een koor is ook een sociale groep. Als een zanger zonder melding afwezig is, vraagt in ieder geval de dirigent zich af, of er onderweg misschien iets gebeurd is. Ik neem aan dat ook andere koorleden zich afvragen waar Jantje, Pietje of Klaasje blijft, zodat dit al met al de sfeer in het koor niet ten goede komt.

Ook zou die afwezige zanger zich eens af moeten vragen wat hij er van zou vinden als de dirigent zonder melding te laat of niet zou komen.

REGEL:

Kom iets eerder, dan kun voor je voor de repetitie nog even lekker bijkletsen en ontspannen aan de repetitie beginnen.

pauzes

Lekker iets drinken en kletsen. Heel belangrijk in het sociale deel van het koor. Ook het moment om even met de dirigent te kletsen. Een vraag stellen tijdens de repetitie is altijd mogelijk, maar sommige koorleden durven dat niet en sommige vragen zijn niet geschikt om in een groep behandeld te worden.

Al met al weten de meeste koorleden de pauze heel erg goed te gebruiken, misschien wel te goed want:

REGEL:

Zorg dat jouw pauze net zo lang duurt als die van de dirigent.

(Bedenk dat hij meestal de laatste is die aan de pauze begint en als eerste weer terug is en dan op de koorleden staat te wachten.)

de bureu

Heel belangrijk om naast iemand te staan waar je wat aan hebt. Want:

Hij moet altijd goed zingen zodat je met hem mee kunt zingen.

Hij moet dankbaar zijn voor de kritiek die jij op zijn zingen hebt

Hij moet altijd naar de verhalen die jij toch nog lekker onder de repetitie vertelt, willen luisteren.

Hij moet altijd stil zijn als jij dat wilt.

Hij moet zich altijd melden als er vrijwilligers gevraagd worden voor bepaalde klusjes.

Hij moet elke week zijn aantekeningen ook even in jouw muziek er bij schrijven.

Hij moet. (het liefst natuurlijk ook nog even jou contributie betalen.)

Samenstelling en plaatsing door de dirigent zou, ideaal gezien, de volgende buurman opleveren:

Zijn stemkleur past bij die van jou. **(Ja echt, maar één voorwaarde)**

Bij de samenstelling en plaatsing door de dirigent in een 'amateur' koor moet hij min of meer met de volgende zaken rekening houden:

Sterke / goede stemmen moeten zo staan dat ze de zwakkere stemmen kunnen steunen. Dat is vaak op de achterste rij, maar er moeten ook goede stemmen op de voorste rij.

Zeker bij de repetitie zullen er over het algemeen geen praktikabels gebruikt worden. Daardoor moet er ook nog rekening gehouden worden met de breedte en lengte van de koorleden. Een dirigent 'op de bok' kan heel goed als het

koor ook de verhogingen gebruikt, maar zonder verhoging voor de zangers staat de dirigent te hoog en kijken de koorleden teveel omhoog.

Maar Jantje wil niet naast Pietje staan en Klaasje wil per se naast? ? ?

Helaas is vaak de grootte van het koor dusdanig dat deze feiten belangrijker zijn dan het mogelijke ledenverlies. Helaas vinden ook vaak de andere leden het misschien zelfs wel voortbestaan van het koor, zo belangrijk, dat de dirigent dit soort dingen noodgedwongen ook moet laten meetellen.

REGEL:

Zingen doe je om het zingen. Alleen als je niet samen kunt zingen met je burens moet er wat aan gedaan worden. De gezelligheid ontstaat ook wel met iemand anders dan je beste kameraad / hartsvriendin. (Daar kun je voor en na de repetitie en in de pauze wel weer mee kletsen)

(Hier heb ik bewust de vrouwelijke en mannelijke vorm gebruikt want dit is echt niet alleen een 'probleem' bij vrouwen. Misschien zelfs nog wel meer bij mannen)

kletsen

Tijdens de hele repetitie praten over van alles en nog wat en maar amper tijd hebben om te zingen, dat is kletsen.

Af en toe iets fluisteren tegen iemand is niet erg.

Je bent op de repetitie om te repeteren. Dat houdt in dat je ook meeluistert (en meedenkt) als een andere partij studeert.

REGEL:

Het moet niet nodig zijn dat algemene opmerkingen van de dirigent, bij elke partij opnieuw herhaald moeten worden.

leuke stukken (Muziek)

Zangers kiezen een koor om te zingen op grond van een aantal redenen.

Als eerste vaak de leden die al op het koor zijn. Daarnaast en soms ook wel als eerste reden, het repertoire dat het koor zingt. (Binnen een bepaald genre zijn er natuurlijk nog de nodige variaties in het te zingen repertoire. Denk alleen maar aan eens aan het Christelijke repertoire dat van Christelijke motetten tot hedendaagse 'pop' arrangementen

gaat.) Natuurlijk spelen ook de repetitie avond, de te reizen afstand en het niveau van het koor een rol. Het al dan niet definitief blijven na de proefperiode is vooral afhankelijk van de sfeer op de repetitie avond van het koor.

Leuke muziekstukken zullen niet altijd meteen al fijn zijn om te zingen. Soms is het stuk pas 'leuk' als men het goed kan zingen. De zanger is niet altijd in staat om dat in het begin al te voorzien. Soms is een stuk echt niet leuk, maar moet het toch gezongen worden om een bepaalde reden. Soms vindt de een het een leuk stuk en de ander vindt er niets aan. (Is vaak per partij bepaald)

De ene zanger wil graag de wat snellere liederen zingen en de ander houdt meer van rustiger muziek. Maar. . . . In een koor zijn er nu eenmaal meer mensen. En iedereen (ook de dirigent) heeft wel eens een stuk dat hij minder leuk vindt. Deze mening mag best geuit worde. Het wordt alleen vreselijk storend en hoogst irritant als men dan met een sacherijnig kop gaat zingen of nog erger, gewoon dat stuk niet meezingt. Dit soort gedrag past niet bij een zanger die er voor gekozen heeft om zijn plezier in het zingen te vergroten door in een groep te gaan zingen. Ieder koorlid, komt muziek tegen die de rest wel leuk vind en hij niet. Even zo vaak zingt hij muziek die zijn buurman juist niet leuk vindt.

REGEL:

Vind je het echt een afgrijselijk lied, praat dan eerst eens met de dirigent. Die kan misschien uitleggen, waarom hij denkt dat het wel mooi is of wordt. Misschien geeft hij je wel gelijk, maar legt uit waarom het lied toch gezongen moet worden, of misschien zijn er al zoveel mensen bij hem geweest dat hij nu besluit om het stuk toch terzijde te leggen. (Op deze manier wordt de sfeer op de repetitie tenminste niet verpest.)

(Leuke 'stukken' zijn verder natuurlijk heel belangrijk in de gemengde koren. Deze aantrekkingskrachten spelen een iets minder grote rol in mannen of vrouwen koren)

optreden

Altijd spannend! Zorg dat je ontspannen komt. Vermijdt

zoveel mogelijk gevlieg en gehaast. Beter een kwartier te vroeg dan één minuut te laat. Denk niet dat inzingen alleen voor de anderen belangrijk is. Inzingen is niet alleen je stemspieren opwarmen. (Dat kun je ook alleen thuis doen) Het is heel belangrijk om met zijn allen bij het inzingen ook de totale balans te voelen van het koor. Dat is onmogelijk als er nog mensen missen. Inzingen is alleen zinvol als IEDEREEN aanwezig is.

REGEL:

Er is geen enkel excuus om niet bij het inzingen aanwezig te zijn! Je doet je, wel aanwezige collega's ernstig te kort door jouw afwezigheid.

Bestuur

Het bestuur van een vereniging bestaat uit leden die gek genoeg zijn om hun hobby te combineren met de ellende van een bestuurslidmaatschap. Om het tot het zingen te beperken: zij zingen net zo graag als u, maar moeten vaak tijdens de repetities nog dingen regelen, missen daardoor dat deel van de repetitie en moeten dan weer extra thuis studeren.

Zij kletsen net zo graag als u, maar hebben een voorbeeld functie en kletsen dus niet!

Zij vinden de pauzes ook net zo gezellig als u, maar om nog meer extra vergaderingen te voorkomen moeten ze vaak in de pauze nog allerlei dingen regelen.

Zij zijn het ook niet met alles eens, maar kunnen niet zoals u lekker tegen een bestuur gaan kankeren op de jaarvergadering (of gewoon door de week als u dat beter uitkomt)

Voorzitter

Voor de dirigent de contactpersoon van het bestuur.

Voor de koorleden, degene die het bestuur vertegenwoordigt.

Voor de 'buitenwereld' het gezicht van het koor.

Hij is voor die 'buitenwereld' het aanspreekpunt, dus moet als persoonlijkheid herkend worden.

Hij moet daadkrachtig zijn, zonder eigengereidheid of

eigenzinnigheid.

Hij moet besluiten durven nemen.

Hij moet een vergadering adequaat kunnen leiden. (bestaan cursussen voor)

Hij moet een regelaar zijn.

Hij moet kunnen delegeren.

Hij moet kunnen bemiddelen. (zowel tussen bestuursleden als tussen koorleden, als tussen 'buiten' en het koor)

Hij moet.

Hij is ook maar een mens!

Penningmeester

Moet goed kunnen tellen.

Moet de contributie laag houden en toch aan alle financiële wensen van het koor voldoen.

Moet dit alles natuurlijk op de PC kunnen doen

Secretaris

Moet taalvaardig zijn.

Moet slagvaardig zijn.

Moet computervaardig zijn.

Bestuursleden

Moeten in alles goed zijn.

Moeten dus perfecte koorleden zijn.

Moeten dus altijd aanwezig zijn

Moeten overal lief, aardig en behulpzaam zijn

Moeten altijd bereid zijn om wat voor andere koorleden te doen

Moeten

(Dit zou natuurlijk ideaal zijn. Veel bestuursleden proberen het ook, maar geven de moed op als ze nog steeds van de koorleden verwijten krijgen dat ze niet genoeg doen.)

Commissies

Kunnen heel goed werken als ze goed georganiseerd en

zinnol zijn.

De VZ van een commissie zou altijd een bestuurslid moeten zijn. (Het grote gevaar van commissies is dat ze vergeten onder verantwoording van het bestuur te werken.)

Koorleden

Zij komen om te zingen

Zij verzuimen nooit repetities

Zij zijn altijd op tijd

Zij kletsen alleen in de pauze

Zij studeren thuis hun partijen in

Zij helpen hun 'zwakkere' burens

Zij geven nooit commentaar op elkaar

Zij zingen nooit stiekem met de andere partijen mee

Zij luisteren altijd naar wat de dirigent zegt

Zij maken onmiddellijk aantekeningen (met potlood)

Zij zullen altijd eerst denken dat ze het zelf fout doen

Zij begrijpen dat het bestuur een zware taak heeft

Zij komen ook eens met ideeën als daarom gevraagd wordt

Zij helpen altijd bij allerlei bijkomstige klusjes

Zij zijn altijd begripvol en lief voor de dirigent-Kortom.

.

Zij bestaan niet! ! ! (gelukkig maar, want wat zou dat een saai koor zijn)

Contributie

Is altijd te hoog.

Is altijd net betaald.

In de laatste editie komt de dirigent aan bod.

Met dank aan: Aukje Broekema-Poortman

Trio Russian Consort.

De drie musici van het ensemble Russian Consort uit de Russische stad Saratov laten horen hoe dicht volksmuziek en klassieke muziek bij elkaar liggen.

Het trio Russian Consort is een interessant ensemble in de wereld van de Russische volksmuziek. De drie zeer virtuoze musici verbinden werken van Vivaldi en Piazzolla met de echte muziek van hun vaderland. Zeer interessant is het instrument balalaika waarvan wordt geschreven dat het de ziel van het Russische volk weet te raken, zo zegt de bespeler Alexander Paperny.

Paperny behaalde internationale prijzen in Duitsland en Italië en speelde in vele landen van de wereld. Een zeer veelzijdig bespeler van de balalaika. Pianist Elena Lelchuk werd geboren in Wolgograd en studeerde aan het conservatorium in Saratov. Samen met hoboïst Vladimir Skliarenka reist zij regelmatig door Europa om concerten te geven.

De balalaikabespeler zal samen met de hoboïst en de pianiste garant staan voor een zeer aantrekkelijk en veelzijdig concert samen en in afwisseling met de Nederlandse pianist Arjan Breukhoven.

Musicus Arjan Breukhoven is al weer twee keer in korte tijd in Rusland actief geweest als concertgever. Tijdens zijn concerten werkte hij ook samen met een aantal in Rusland zeer bekende topmusici.

De Redactie.

? WEETJES !

wat is een anagram?

Een anagram is een woord of zin, die volledig bestaat uit de letters van een ander woord of een andere zin. Het maken van anagrammen is een geliefd woordspel. Anagrammen worden ook vaak gebruikt als pseudoniem.

Follow up:

Een bekend verhaal over anagrammen is Galilei's ontdekking van de ring van Saturnus. Galilei herkende de ring overigens nog niet, hij zag alleen een lichtvlekje aan weerszijden van de planeet. Om de prioriteit van zijn ontdekking zeker te stellen, maar er niet te veel over bekend te maken, gebruikte hij een anagram, *smasrmilmepoetaumibunenugttauras*, dat opgelost kon worden als

Altissimum planetam tergeminum observavi ("Ik heb de verste planeet in drievoudige vorm gezien").
Kepler echter ontcijferde het anagram als

Salve umbistineum geminatum Martia proles ("Gegroet, twee zonen die Mars gezelschap houden"),
en dacht dus dat Galilei twee manen bij Mars had gevonden. Pas veel later bleek deze fout voorspellende waarde te hebben, want Mars heeft inderdaad twee manen, maar die werden pas eeuwen later met een betere telescoop ontdekt.

Lach van de dag

Wanda's vaatwasser deed het opeens niet meer. Ze belde de reparateur. Omdat ze de volgende dag naar haar werk moest, vertelde ze de man waar ze de sleutel had liggen.

"Ik leg de sleutel onder de mat bij de voordeur. Maak de vaatwasser, leg de rekening maar op het aanrecht, en eind van deze week maak ik het geld over. Je hoeft niet op de hond Spike te letten. Hij zal je niet lastig vallen. Maar wat je ook doet, spreek NIET, onder geen enkele omstandigheid tegen de papagaai!" "IK HERHAAL, ZEG NIETS TEGEN DE PAPAGAAI!!!!"

Toen de reparateur 's ochtends aankwam vond hij zonder problemen de sleutel. Hij deed de deur open en zag de grootste, gevaarlijk uitziende hond, die jij ooit gezien had. En, net zoals Wanda gezegd had, de hond lag rustig op het kleed en keek naar wat de man aan het doen was.

De papagaai echter, bleef maar vervelend hij schreeuwde en vloekte de hele tijd tegen de man.

Tenslotte kreeg de man er genoeg van en kon zich niet langer inhouden. "Hou toch eens je kop, jij stomme, lelijke vogel!"

Waarop de papagaai antwoordde: "Pak hem, Spike!"

Speels *ABC* van de koormuziek

Slagtechniek

Een goede slagtechniek kan een tennisspeler veel opbrengen, maar voor de verdiensten van een koordirigent maakt het geen bal uit.

Tekst

Ook wel de 'woorden' van het te zingen lied genoemd. Er zijn dirigenten die geen woord van hun tekst begrijpen, maar dit valt zelden op, omdat de koorleden er meestal nog minder idee van hebben. Dit ligt vaak aan de gebruikte taal. Onder dirigenten woekert nog steeds de controverse over wat belangrijk is: de tekst of de muziek. Wel is de tekst meestal onverstaanbaar. Dat bevordert de verkoop van de tekstboekjes, voor veel koren een noodzakelijke bron van inkomsten.

Uitzingen

Op het eind van de uitvoering is het koor uitgezongen. De laatste tonen worden dan ook gebruikt om eens lekker uit te zingen. Heel vervelend is het als een of meer koorleden na het slotakkoord nog doorzingen. Dit schaadt de uitvoering ernstig. Bij een niet uitgeschakelde versterkerinstallatie kan daarbij ook het zogenaamde rondzingen optreden, waardoor er geen eind meer komt aan het optreden.

Agenda

Woensdag 2 juni 2010, aanvang 18.30 uur

Donderdag 3 juni 2010, aanvang 18.30 uur

CD opname in de Hoflaankerk, Oudedijk 2, 3062 JA Rotterdam.

Donderdag 1 juli 2010, aanvang 17.00 uur, eindigt 24.00 uur

Feestavond op m.s. Marlina van Rederij Fortuna, tevens einde seizoen

Opstappen vanaf 16.30 uur tegenover de Molen aan de Schenkelweg.

Donderdag 26 augustus 2010, aanvang 19.30 uur

Eerste repetitieavond in De Kern seizoen 2010-2011

Donderdag 23 september 2010, aanvang 19.30 uur

Repetitieavond in De Dorsvloer, Zomerakkers 415, 3206 TS Spijkenisse. (De Kern niet beschikbaar)

Zaterdag 25 september 2010, aanvang 20.00 uur

CD presentatie/concert in Theater Zuidplein te Rotterdam. Aanwezig zijn om 18.00 uur

Woensdag 15 december 2010, aanvang 20.00 uur. Aanwezig 18.30 uur

Groot Mannenkoor Kerstconcert bij Kaarslicht
Grote Kerk te Maassluis.

- Drie mannenkoren olv. Arjan Breukhoven
- Boudewijn Zwart, concertcarillon
- Marjolein de Wit, fluiten
- Anneke Monsma, sopraan
- Martin Mans, orgel

Donderdag 23 december 2010, aanvang 20.00 uur.

Jubileum Kerstconcert in de Catharijnekkerk te Brielle.
Aanwezig om 18.30 uur.